

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Aldersgrænsen for knallertkørere) [af Mette Madsen (V) og Inge Krogh (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 194. Fremsat 10/2 78. Første behandling 1/3 78. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhedsseler, knallerter placering m. v.).

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 27/1 78. Første behandling 1/3 78. Betænkning 12/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Voigt (FP):

Som det fremgår af betænkningen, vil fremskridtspartiet redegøre for sin stilling til ændringsforslaget her ved andenbehandlingen. Da ministeren ret sent kom med ændringsforslaget om at få et ord ind i færdselslovens § 6, stk. 3, om, at rullebrætter ikke måtte bruges på offentlig vej og gade, kunne jeg ikke umiddelbart tilslutte mig det, fordi jeg spurgte mig selv, hvad der bliver det næste, om det bliver rulleskøjter, trehjulede cykler, ski, eller hvad man nu færdes med på offentlig vej eller gade. Selve den begrundelse, ministeren giver – han refererer til nogle oplysninger fra Amerika for 1976–77, hvor 106.000 er blevet hospitalsbehandlet, på grund af at de har kørt på disse rullebrætter – viser jo, hvor tal er taknemlige, for disse 106.000 skal jo ses i sammenhæng med, at det er mange, mange millioner amerikanere, der dyrker denne sport. Det vil faktisk, hvis man skulle behandle tallene matematisk, sige, at hvis man overførte dem til danske forhold og man forestillede sig, at hele Danmarks befolkning kørte på rullebrætter, ville én vel blive kvæstet på 7 år eller sådan noget lignende, det ville være i det forhold. Så mange er der virkelig, der dyrker sporten i Amerika. Men lad nu det ligge.

Det, som vil være afgørende for et stort flertal i fremskridtspartiet for, hvordan man skal forholde sig til dette ændringsforslag, som man, når man har tænkt nærmere over det, må erkende er forebyggende for færdselssikkerheden, er svaret på et spørgsmål, som jeg gerne vil stille til fru Dorte Bennedsen i hendes egenskab af formand for Forbrugerrådet. Det fremgår af bemærkningerne, at man den 28. januar i år har sendt en henstilling til handelsministeriet om, at der arbejdes for, at der bliver indført et totalforbud. Det kan vi i fremskridtspartiet ikke acceptere, idet det er vores opfattelse, at rullebrætøvelser må kunne tillades som en sport på lukkede baner i lighed med al anden sport, f. eks. fodbold og boksning, som foregår på stærkt afgrænsede områder. Hvis formanden

[Voigt]

for Forbrugerrådet her kan give mig et til-sagn om, at man, når ministeren får denne indføjeelse i færdselsloven gennemført, vil stoppe al snak om et totalforbud, således at sporten i tryghed kan udvikle sig, og arbejde for at indrette baner, således at man kan køre på disse rullebrætter under beskyttede forhold, vil efter min opfattelse et flertal i frem-skriftdsgruppen støtte ministerens ændrings-forslag.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Selv om det ikke er et svar til den eneste, der har haft ordet, tror jeg da, det må være rimeligt at takke for en meget stærk opbakning af dette lovforslag, også den del af det, der er et ændringsforslag for at forhindre anvendelsen af rullebrætter i den offentlige trafik.

Det er vist ikke almindeligt, at formænd for interesseorganisationer bestiger talerstolen, men mon ikke jeg kan løse problemet ved at sige, at jeg har udtrykkeligt i min fremsættelse gjort opmærksom på, at der hermed blot er taget stilling til den del af dette spørgsmål, der vedrører justitsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 132 stemmer mod 7; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget får direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Forhandling om finansministerens redegørelse af 17. maj 1978:

Redegørelse om de offentlige investeringer.

(Redegørelse nr. IX. Redegørelsen givet 17/5 78. Anmodning om forhandling 18/5 78).

Formanden:

Taletiden er for ordførere 15 minutter i første omgang og 5 minutter i anden, for andre medlemmer 5 minutter.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Inden vi tager fat på debatten om, hvor mange penge stat og kommuner bør bruge på anlægsvirksomheden i de kommende år, kan der være grund til at spørge, hvorfor vi skal føre en sådan debat netop nu. Der er jo ikke noget, som nødvendigvis skal afgøres i dag. Der er ikke fremsat nye lovforslag, endsige en ny finanslov, men inden sommerferien er omme, skal finansministeren forelægge tinget forslag til en ny finanslov. Et sådant forslag rummer ikke alene forslag til indtægter og udgifter for finansåret, det rummer også skøn over udgifterne i de tre følgende finansår, de såkaldte budgetoverslagsår, og vil regeringen inden udarbejdelsen orientere sig i folketinget, er tiden ved at være inde.

Spørgsmålet er så blot, hvorfor det kan være praktisk at føre en debat som den, vi skal have, inden finanslovforslaget udarbejdes. Hvorfor har vi denne gang brug for at anlægge nye betragtninger på det offentlige investeringsprogram? Ja, som på så mange andre områder ligger en god del af forklaringen i den internationale energikrise og i den svage internationale økonomi.

Energi-krisen har gjort det påtrængende for os at investere i noget, der kan spare energi, ligesom den har givet anledning til overvejelser om investeringer i anlæg, der kan mindske vores afhængighed af importeret olie. Det fandt udtryk i regeringens energiplan fra foråret 1976, og denne plan lod ingen tvivl tilbage om, at det vil blive ganske kostbart at løse de påtrængende opgaver på energiområdet, så kostbart, at det kunne sprænge rammerne for de offentlige anlægsbudgetter.

Samtidig blev det også klart, at den internationale økonomiske krise gjorde rammerne